

„A sarokban figyel egy apró gondolat

Bizonytalanságot rejt

most minden mozdulat.

A talaj csúszós lett, mint a jég

És én már- már elesnék...

Kibe kapaszkodjak, ha nem beléd?

Ölelő remény vagy a fűtött szobában,

Én félek - hangosan mormolom,

hogyan te is meghalld:

Csak erre vágytam.

Hogy kapkodva magunkra öltünk

az ünnep köntösét

És végre itt legyek veled, veletek.

Csordul a csönd,

És csak a féltő szeretet moccan,

És egy puha paplanban elringat a boldogság

Érzem, jobban mint bármikor:

Ti vagytok nekem a biztonság!”

Tisztelt Hozzátartozó!

Tisztelt Törvényes Képviselő!

A 2020-as év sok váratlan, szokatlan helyzettel, nehézséggel állított szembe bennünket. A bizonytalanság az adventi időszakban is velünk marad, nem hagyhatjuk figyelmen kívül, de a fontos dolgok nem változnak. A sok bizonytalanság, ami most körül vesz mindnyájunkat, rámutat arra, hogy a kapcsolatokra most nagyobb szükségünk van, mint valaha.

Engedje meg, hogy intézményünk minden lakója, munkavállalója nevében

Karácsonyra

szeretetet, békességet, nyugalmat,

az új évre

sikereket, boldogságot,

biztonságot, és jó egészséget

kívánjak Önöknek.

Nemes Zita
intézményvezető

